

Visserij, visteelt en natuur

Door: Hendrik Kramer

Ik ben Hendrik, visser op de Noordzee. Ik vind dat het meest pure en biologische voedsel wat er nog te krijgen is uit de Noordzee komt, namelijk vis. GMO's staan voor de deur, het merendeel van de zalm wordt gekweekt, we strooien met kunstmest en in de veehouderij houden we de sector op de been met antibiotica. Er is haast geen écht puur en biologisch voedsel meer te krijgen. Maar VIS wordt wild geboren in zijn natuurlijke omgeving. Vis is echt eten! Daar zouden we zuinig mee om moeten springen en veel meer moeten promoten!

Eigenlijk is de Noordzee het beste jongetje van de klas. Okay, hoe het vroeger was, met meterslange schollen, krijgen we niet meer terug, maar door klimaatverandering en minder visserij druk is de Noordzee veranderd en hebben we er nieuwe soorten bij gekregen die het heel goed doen. Bijvoorbeeld mul, rode poon en Noorse kreeft. Nu gaan we met grote Noorse kreeften op de foto in plaats van met de schol.

Toch, is het jammer dat al deze mooie vissen in Nederland worden aangeland, maar daarna heel de wereld overvliegen. Wij eten de gekweekte panga en gamba's van ver in plaats van de schol en langoustines die uit de Noordzee komt. De schol staat eigenlijk hoger op de biologische trap en is veel lekkerder!

Mijn diesel-elektrisch voortgedreven schip, MDV-1, gaat in juni naar zee. Een nieuw schip dat een kleinere ecologische footprint achterlaat. Met de MDV-1 vissen we op tong, schol en Noorse kreeft. De boot vaart super zuinig, doet aan warmte terugwinning en voert een selectieve visserij methode, namelijk de twinrigpulse waardoor de impact op de bodem veel kleiner is. Waar eerder 8 liter brandstof voor 1 kilo vis nodig was, draaien wij het nu om: 6 kilo vis met 1 liter brandstof. Ik hoop dat we met deze boot iets neer kunnen zetten waardoor anderen zeggen: hey die kant moeten wij ook op!

Om tot duurzame visserij in de Noordzee te komen denk ik dat we nooit moeten stoppen met innoveren. We zouden meer moeten onderzoeken en meer kennis moeten krijgen van vruchtbare stukken zee waar veel mensen hun voedsel uit kunnen halen. Dit zouden we in samenwerking moeten doen. Geen wetenschapper versus vissers benadering, maar het gezamenlijke doel nastreven, al samenwerkend met vissers, NGO's, beleidsmakers en wetenschappers. En oprechte interesse in elkaars veld. Zelf heb ik ondervonden hoe dat is tijdens de YFM Academie waar ik buiten de visserij niets wist van andere sectoren. Zo onwetend als mensen tegenover de visserij staan, stond ik tegenover de varkenssector bijvoorbeeld. Voor veel mensen is vlees gewoon vlees, aardappels zijn aardappels en vis gewoon vis. Wees je bewust van een wereld die achter die producten schuil gaat waardoor je ook samen tot oplossingen kan komen voor een duurzaam voedselsysteem.